

[Socialministeren.]

Sagens Fremme, at man ved en første Behandling uddyber Modsætningerne. Jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa selve Lovforslaget, men indskrænke mig til et Par Bemærkninger, der ligger uden for dette, nemlig angaaende Landstingets Stilling, idet jeg ikke antager, at disse Bemærkninger vil kunne faa nogen Indflydelse paa den saglige Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Jeg indrømmer, at jeg gav Anledning til den forfærdelige Omgang, jeg i den elskeligst mulige Form fik af den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen), ved mine ironiske Udtalelser, da jeg første Gang havde Ordet. Paa den anden Side maa jeg hævde, at denne Ironi blev fremsat i en saa vindende Form og paa saa blid en Maade, at den ikke alene ikke kunde støde an mod Forretningsordenen i nogen parlamentarisk Forsamling, men heller ikke vilde være i Stand til at støde noget Medlem, som ikke i Forvejen havde en ond Samvittighed. Det viste sig imidlertid, at et Par ærede Ordførere var i Besiddelse af denne Egenskab, idet de straks benyttede Lejligheden til at tage Ordet. Uden at komme ind paa en Gennemgang af, hvad Regeringen gennem de mange Aar maatte have at beklage sig over, eller paa Udtalelsen om, at Socialministeren specielt er blevet godt behandlet og ikke har noget at beklage sig over, kan jeg godt give det ærede Medlem Ret, for saa vidt angaar alle de Sager, der i Forvejen er vedtaget i Folketinget. Men den ærede Ordfører for Venstre gjorde i sine, i øvrigt tiltalende, Betragtninger ikke den Sondring, som der bør gøres med Hensyn til Landstingets Stilling over for Lovforslag, der allerede er vedtaget i Folketinget, og dets Stilling over for Lovforslag, der først fremsættes her. Hvad den første Kategori angaar, maa jeg sige, at Regeringen i Almindelighed, og undertegnede i Særdeleshed, nærer en udpræget Beundring for den Evne, Landstinget efter Omstændighederne har til særdeles hurtig Gennemførelse. Men netop naar man er fortrolig med denne Evne og beundrer den, bliver man ofte omvendt ganske forbavset over, hvor umaadelig langsomt det gaar med de Lovforslag, der ikke er blevet vedtaget i Folketinget, men fremsættes først her i Tinget, og med Hensyn til disse Lovforslag maa jeg sige, at der har selv den yderst begunstigede og forkælede Socialminister visse bitre Erfaringer, som altsaa har faaet ham til at gaa længere ud, end jeg forstaaer er rimeligt efter den ærede Ordfører for Venstres Mening. Jeg tænker

her f. Eks. paa Forslag angaaende Læringleven og Herberger for hjemløse, tidligere Kriselove og omtrent samtlige Konventionsforslag. Om disse Forslag gælder det, at Landstingets Behandling ikke kan siges at have været velvillig og kun kan siges at have været grundig i den Forstand, at man overvejer og overvejer saa længe, at man ikke synes i Løbet af et Par Aar at faa Tid til at tilkalde Socialministeren til en Forhandling i Udvalget.

Johannes Jensen: Den højtærede Socialminister sondrede i sine sidste Udtalelser mellem de Forslag, der forelægges først i Landstinget, og dem, der forelægges først i Folketinget. Maa jeg gøre opmærksom paa, at blandt de Lovforslag, der er forelagt først her, var netop de Forslag, som den højtærede Minister nævnte, og ud fra den Betragtning, at det Ting, i hvilket vedkommende Lovforslag er forelagt først, skal have den længste Tid til at behandle Lovforslaget, forekommer det mig, at den Slutning, den højtærede Minister drog, ikke er rigtig. Maa jeg nævne omvendt et andet Forslag, som blev forelagt først her. Det var netop et Forslag, som havde Forbindelse med den Sag, vi behandler i Dag, nemlig et Forslag om Ændring af Fabrikloven. Dette Forslag blev forelagt i dette høje Ting først, blev gennemført i samme Samling, men laa senere i det andet høje Ting i to Samlinger efter altsaa for længst at være behandlet og vedtaget her.

Jeg tror overhovedet ikke, den højtærede Socialminister har noget at beklage sig over med Hensyn til Landstingets Behandling specielt af hans Lovforslag, og jeg vil tilføje — for at sætte Sagen paa Spidsen —, at vi har næsten hungret efter det foreliggende Forslag. Vi havde jo haabet i sidste Uge at se den højtærede Socialminister her i Tinget med dette Lovforslag i Haanden, men hvem der ikke kom, var den højtærede Socialminister. Hvorledes det høje Ministerium vil fordele Arbejdet mellem Tingene, bliver jo en Sag, som Ministeriet maa afgøre; vi beklager os ikke i den Henseende. Men paa den anden Side synes jeg ikke, vi fortjener Bebrejdelser for den Maade, hvorpaa vi behandler Lovforslag specielt fra den højtærede Socialminister.

Socialministeren (Steincke): Belært af tidligere Erfaringer, der gaar ud paa, at en Diskussion mellem det ærede Medlem og mig altid for det første bliver meget langvarig og for det andet med usvigelig Sikkerhed ender med, at det ærede Medlem faar